

FCI – Standard nr 262 / 16. 06. 1999 / D

JAAPANI SPITS
(NIHON SUPITTSU)

TÕLGE : Dr.J.-M. Paschoud ja Harry G.A.Hinckeldeyn (saksa keelde).

PÄRITOLU: Jaapan.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE
AEG:

1987

KASUTUS: Seltsikoer

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 5
Spitsilaadsed ja algupäraseid tõud

Alarühm 5
Aasia spitsid ja sugulastõud

Töökatsseteta.

LÜHIKENE AJALOOLINE ÜLEVAADE :

Väidetavalt põlvneb jaapani spits valgest saksa suurest spitsist, kes sattus 1920ndate künnisel Siberi ja Kirde-Hiina kaudu Jaapanisse. Aastal 1921 esitati seda tõugu esimest korda Tokios peetud koeranäitusel. Seejärel toodi Kanadast veel kaks paari valgeid suuri spitse ja kuni 1936. aastani imporditi reeglipäraselt järgmisi samasuguseid koeri nii Kanadast, USAst, Australiast kui ka Hiinast. Nende järglasi ristati tõu parandamiseks omavahel. Peale Teist maailmasõda töötas Jaapani Kennelklubi välja ühtse tõustandardi, mis on sellele lisatud uuendustega kuni käesoleva ajani kehtiv.

ÜLDMULJE:

Koer, kellel on rikkalik puhasvalge karvkate, teravnev koon ja kolmnurksed püstised kõrvad. Karvane saba on selja kohale hoiduv. Tema konstitutsioon on tugev ja proportsioonid omavahelises sobivuses. Koera harmoonia ja elegantsi poolt kujundatud ilu sobib kokku selle tõu terase ja väerika iseloomuga.

OLULISED PROPORTSIOONID :

Turjakõrguse suhe kerepikkusesse on 10 : 11.

KÄITUMINE / ISELOOM :

Nutikas, sõbralik, terane; ei tohi olla lärmakas.

PEA:

Kehaga sobiva suurusega, mõõduka laiusega ja kumer.

PEAPIIRKOND :

Kolju : Laup on mõõdukalt arenenud. Kolju on kõige laiem oma tagaosas.

Üleminek laubalt koonule: Hästi rõhutatud.

NÄOPIIRKOND :

Ninapeegel : Väike, ümar ja must

Koon : Kitseneva joonega, koon tipuosas kergelt ja harmooniliselt kumerdunud, eelistatavalt must.

Lõuad / Hambad : Tugevate ja valgete hammastega kääritaoline hambumus.

Silmad : Mõõduka suurusega ja mandlikujulised, veidi viltuse asetusega, tumedat värvi. Silmalaud on mustaks pigmenteerunud.

Kõrvad : Kõrgele kinnitunud, väikesed, kolmnurga kujulised, püstise asetusega, ettepoole suunatud ja teieneteisest mitte eriti kaugel.

KAEL:

Mõõduka pikkusega, hästi arenenud lihastega.

KERE:

Turi : Kõrge.

Selg : Sirge ja lühike.

Nimme (lanne) : Lai.

Rindkere : Lai ja sügav. Hästi kaardunud roided.

Kõht : Hästi ülestõmmatud.

SABA:

Kõrge asetusega, mõõduka pikkusega, selja kohal kantud.

JÄSEMED:

ESIJÄSEMED : Õlad on hästi kaldu asetsevad. Esijalad on sirged, küünarnukid liibuvad tihedalt külgedele.

TAGAJÄSEMED : Lihaselised, nii põlve- kui kannaliigesed on mõõdukalt nurgitunud.

KÄPAD : Paksude padjanditega kassikäpad ; käpapadjandid ja küüned on eelistatavalt mustad.

LIKUMINE:

Kiire ja kärmas.

KARVKATE:

KARV : Kattekarv on sirge ja eemalehoiduv. Alusvill on lühike, pehme ja tihe. Näoosas, kõrvadel, küünarvarte esikülgedel ja allpool kannaliigeseid on karv lühike; ülejäänud keha on kaetud rikkaliku ja pika karvaga. Kaelal, turjal ja rinnesisel moodustav see väga ilusa kaeluse. Ka saba on pika, rikkaliku karvanarmastusega.

VÄRVUS : Puhasvalge.

SUURUS :

Turjakõrgus : Isased: 30 – 38 cm

Emased: isastest veidi väiksemad.

VEAD:

Kõiki kõrvalekaldeid eeltoodust tuleb lugeda vigadeks, mille aste sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

- Üle- või alahambumus.
- Tihedasti rõngas saba.
- Arglikud või lärmakad koerad.

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD :

- Rippuvad kõrvad.
- Saba, mis ei ole selja kohal.

N.B. : Isastel peab olema kaks nähtavalt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärsti tõlge

saksakeelsest originaalist, juuni 2003

heaks kiidetud EKL juhatuses 04.03.2004 protokoll nr 3